หนังสือ

ตำรา ไสยศาสตร์

ของ

นายอนันต์ คณานุรักษ์

งานพระราชทานเพลิงศพ

สุทธิสรสำแดง ต.ม.

ณ เมรุวัดโสมนัสวิหาร พระนคร

๑ มิถุนายน ๒๕๑๒

หนังสือ
ตำรา ไสยศาสตร์

ของ

นายอนันต์ คณานุรักษ์

บรรณาการในงานพระราชทานเพลิงศพ

พ.ต. หลวงสุทธิสรสำแดง ต.ม.

ณ เมรุวัดโสมนัสวิหาร พระนคร

๑ มิถุนายน ๒๕๑๒

คำนำ

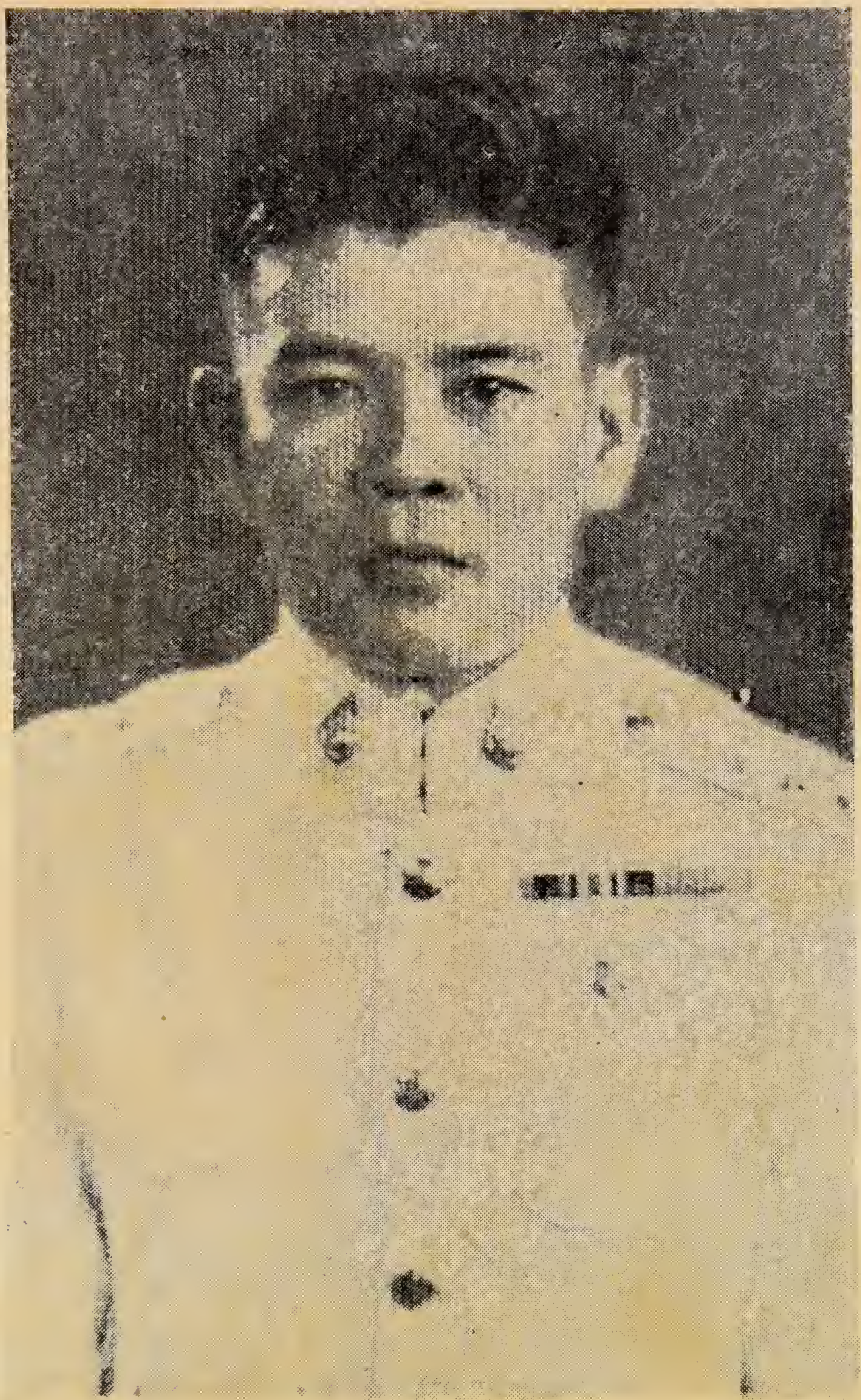
ผู้เขียนเรื่องนี้คือ นายอนันต์ คณานุรักษ์ ได้พิมพ์ตำรานี้ขึ้นแจกจ่ายเป็นวิทยาทาน ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๔๙๘ (พิมพ์ครั้งที่ ๒) และยืนยันว่า หากคาถาไม่ประสิทธิ์ขลังก็เป็นเพราะผู้ปฏิบัติขาดหลักดังกล่าวในหลักปฏิบัติ เพราะวิชาอาคมใด ๆ หากผู้ปฏิบัติเชื่อมั่นใช้ถูกต้อง ตามหลักการปฏิบัติแล้วย่อมเกิดผลเป็นที่พอใจ

ผู้เขียนเป็นผู้มีอาชีพอุตสาหกรรม เหมืองแร่ดีบุกที่ จ.ว. ปัตตานี ในสมัยปู่และบิดาของผู้เขียน การคมนาคมจากปัตตานีไปยังเหมืองแร่นั้นลำบาก ต้องใช้ช้างเป็นพาหนะขนส่ง ต้องเดินทางรอนแรม ๔-๕ วันจึงจะถึงเหมือง และยังมีทางน้ำโดยใช้เรือท้องแบนกินน้ำตื้น โดยสารและบรรทุกข้าวของล่องจากปัตตานีถึงบีนังสตา ๑๐-๒๕ วันจึงจะถึงท่าเรือ ระหว่างเดินทางยังมีภัยนานาชนิด เช่น เสือ ช้างและสัตว์ร้าย รวมทั้งพวกอั้งยี่ที่ก่อกวนความสงบเรียบร้อยอยู่

ส่วนสมัยของผู้เขียนมีอาชีพเหมืองนั้น การคมนาคมดีขึ้น โจรผู้ร้ายกลับมากกว่าเก่า แต่ภัยจากสัตว์ร้ายนั้น

ไม่มีเลย ตลอดเวลา ๑๘ ปี ที่เดินทางจากปัตตานีถึงเหมือง ปีละ ๓ – ๕ ครั้ง ท่านได้กล่าวว่า มิได้ประสบภัยใด ๆ เลย และตามที่ท่านได้ปรารภเบื้องต้นของหนังสือ ก็เพื่อเจตนาให้ผู้อ่านได้พิจารณาว่า ผู้ศึกษาไสยศาสตร์นั้นมีคุณและโทษอย่างไรในเมื่อเราประพฤติธรรม ท่านผู้เขียนไม่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับผู้จะนำไปพิมพ์เพื่อการกุศล ข้าพเจ้าเห็นคุณพ่อสนใจในเรื่องนี้ ถึงกับท่องคาถาบางตอนเป็นประจำ นอกจากคุณพ่อจะสนใจในเรื่องเก่า ๆ โบราณแล้ว คุณพ่อยังถือศีลสวดมนตร์เป็นประจำทุกวันมิได้ขาด เก็บดอกไม้หอม ๆ บูชาพระและพระภูมิเจ้าที่เป็นกิจวัตรเช่นเดียวกัน ขอกุศลผลบุญ ที่คุณพ่อได้ ทำไว้ หนุนนำให้ คุณพ่อได้ รับ ความสุขในสัมปรายภพตลอดกาล.

ลูก

พ.ต. หลวงสุทธิสรสำแดง

ชาตะ ๑๒ พฤษภาคม ๒๔๔๑

มรณะ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๒

ประวัติของคุณพ่อ

และ

คำไว้อาลัย

–□–

คุณพ่อมีชื่อเดิมว่า บุญช่วย สุทธิ์เสงี่ยม เกิดเมื่อวันพฤหัส ที่ ๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๔๑ ตำบลบ้านท่าหิน อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ เป็นบุตรนายเหงี่ยมและนางทองคำ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเป็นชายทั้งสิ้น ๓ คน ด้วยกัน คือ

๑. นายบุญมี พี่ชาย (ถึงแก่กรรมแล้ว)

๒. พ.อ. สมชัย สุทธิสรโยธิน น้องชาย

๓. พ.ต.อ. พิเศษ เอกชัย สุทธิ์เสงี่ยม น้องชาย

คุณพ่อมีชีวิตเมื่อเด็กลำบากมาก เพราะคุณปู่เสียตั้งแต่คุณพ่อยังเล็ก มิหนำซ้ำร้านขายของก็ถูกไฟไหม้หมด บ้านแตกสาแหรกขาด คุณพ่อและน้อง ๆ ต้องไปอาศัยคนอื่นอยู่เพื่อเรียนหนังสือที่กรุงเทพ ฯ ผู้ที่อุปการะคุณพ่อและยังมีชีวิต

อยู่ก็คือ คุณหลวงไกรกระบวนหัด ซึ่งคุณพ่อนับถือและระลึกถึงบุญคุณของท่านมาก ถึงปีใหม่หรือเจ็บไข้คุณพ่อต้องไปเยี่ยมถึงบ้านเสมอ คุณพ่อตั้งตัวขึ้นมาได้ นอกจากจะเป็นเพราะมีผู้อุปการะแล้ว ก็ต้องเพราะคุณพ่อเป็นคนมีสติปัญญาดีด้วย จึงสามารถสอบเข้าโรงเรียนนายร้อยได้โดยเรียนน้อยกว่าคนอื่น ศึกษาจากโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย แล้วสอบเข้าเป็นนักเรียนนายร้อย เลขประจำตัว ๒๖๙๑ เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๕๗ ขึ้นทะเบียนทหารประจำการเมื่อวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๕๙ สอบไล่วิชาในโรงเรียนทหารบก ได้ชั้น ๒ มัธยมเป็นที่ ๒ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๑ ได้รับพระราชทานสัญญาบัตรยศทหารตามลำดับดังนี้

นายร้อยตรี ลงวันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๔๖๓
นายร้อยโท ลงวันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๔๖๕
นายร้อยเอก ลงวันที่ ๕ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๒
นายพันตรี ลงวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๘๒

ได้รับพระราชสัญญาบัตรบรรดาศักดิ์ เป็นหลวงสุทธิสรสำแดง ถือศักดินา ๘๐๐ เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๓

ตำแหน่งและเงินเดือน

๑ เมษายน ๒๔๖๒ เป็นนักเรียนทำการนายร้อย ประจำกรมทหารปืนใหญ่ที่ ๑ รักษาพระองค์ เงินเดือน ๆ ละ ๖๐ บาท

๑ พฤศจิกายน ๒๔๖๒ เป็นว่าที่ร้อยตรี ประจำกรมเดิม (ป ๑. รอ) เงินเดือนอัตรานายร้อยตรีชั้น ๓ เดือนละ ๘๐ บาท

๑ เมษายน ๒๔๖๕ ได้รับเงินเดือนขึ้นในอัตรา ร.ท. ชั้น ๒ เดือนละ ๙๕ บาท ประจำกรมเดิม

๑ พฤษภาคม ๒๔๖๗ ประจำกรมจเรทหารปืนใหญ่ทหารบก เงินเดือน ๑๐๕ บาท

๑ เมษายน ๒๔๗๐ ได้รับเงินเดือนขึ้นในอัตรา ร.ท. ชั้น ๑ เดือนละ ๑๑๕ บาท ประจำกรมทหารปืนใหญ่

๒๐ เมษายน ๒๔๗๑ เป็นนายทหารคนสนิท พล. ต. หม่อมเจ้านิลประภัศร ของจเรทหารปืนใหญ่

๑ สิงหาคม ๒๔๗๕ เป็นนายทหารคนสนิทของผู้บังคับการทหารปืนใหญ่

๑ มีนาคม ๒๔๗๕ เป็นผู้บังคับกองร้อยที่ ๒ กองพันทหารปืนใหญ่ที่ ๕ นครราชสีมา

๑ กันยายน ๒๔๗๖ ประจำกรมช่างแสงทหารบก

๑๗ พฤศจิกายน ๒๔๗๗ เป็นครูแผนกวิชาทหาร กรมยุทธศึกษาทหารบก เงินเดือน ๑๖๐ บาท

๘ กันยายน ๒๔๗๙ เป็นนายทหารคนสนิทของหัวหน้าแผนกที่ ๓ กรมจเรทหารบก บางซื่อ เงินเดือน ๑๘๐ บาท

๒๗ เมษายน ๒๔๘๑ ประจำแผนกที่ ๓ กรมจเรทหารบก (ย้ายไปอยู่โคกกระเทียม ลพบุรี ชั่วคราว)

๒๑ ธันวาคม ๒๔๘๒ เป็นนายทหารคนสนิทของปลัดกระทรวงกลาโหม เงิน ๒๐๐ บาท

๒๙ เมษายน ๒๔๘๖ เป็นหัวหน้าแผนกที่ ๒ กรมเสมียนตรา

๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๘ สำรองราชการ กองบังคับการกรมเสมียนตรา เงินเดือน ๒๘๐ บาท

๑ มกราคม ๒๔๘๙ ออกจากประจำการเป็นนายทหารกองหนุน มีเบี้ยหวัด สังกัด บก. จังหวัดทหารบกกรุงเทพ

ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ และเหรียญคือ

เหรียญบรมราชาภิเษก	๒๕ กุมภาพันธ์	๒๔๖๘
เบญจมาภรณ์ช้างเผือก	๖ พฤศจิกายน	๒๔๗๔
เหรียญพิทักษ์รัฐธรรมนูญ	๒๑ กันยายน	๒๔๗๗
เหรียญจักรมาลา	๑๕ กุมภาพันธ์	๒๔๗๘
จตุถาภรณ์มงกุฎไทย	๒๐ กันยายน	๒๔๘๐
จตุถาภรณ์ช้างเผือก	๒๐ กันยายน	๒๔๘๒
ตริตาภรณ์มงกุฎไทย	๒๐ กันยายน	๒๔๘๓
เหรียญช่วยราชการเขตภายใน	๑๔ กรกฎาคม	๒๔๘๖

คุณพ่อได้แต่งงานกับคุณแม่มาเกือบ ๕๐ ปี มีบุตรด้วยกัน ๒ คน คือ

๑. ด.ญ. ประะอร สุทธิ์เสงี่ยม (ถึงแก่กรรม)

๒. นางสมพร ผลากรกุล

คุณพ่ออาจจะมีข้อเสียตามธรรมดาของปุถุชน เช่นว่าพูดจาซื่อตรงแบบขวานผ่าซากไม่เกรงใจใคร แต่ความดีของท่านก็มีมาก คุณพ่อเป็นคนซื่อตรงเหมือนที่ปากพูด ไม่เคยคิดคดโกงใคร แม้แต่เงิน สักบาทเดียว ความดีของคุณพ่อข้อนี้ลูกถือว่าจะต้องรักษาสมบัติของคุณพ่อไว้สืบต่อไป คุณพ่อเป็นทั้งพ่อทั้งเพื่อน เป็นที่ปรึกษา เรื่องสมัยเก่า ๆ หรือเรื่องเจ้านาย คุณพ่อก็มีหนังสือค้นคว้าตอบให้ได้เสมอ คุณพ่อรักและเทอดทูนในหลวงมาก เวลามีข่าวทางโทรทัศน์ตอน ๒๐.๐๐ น. คุณพ่อจะต้องคอยดูข่าวในหลวงเสมอ และเวลานั้น ก็มักจะเป็นเวลา รับประทานอาหารค่ำ ของคุณพ่อเสียด้วย ทำให้คุณพ่อต้องบ่นตัวเองอยู่เสมอ เพราะทำให้คุณพ่อต้องยืดเวลารับประทานอาหารออกไป นอกจากนี้คุณพ่อยังนิยมเลขไทยมาก หรือคุณพ่อมีความนิยมไทยมากก็เห็นจะว่าได้ เพราะคุณพ่อคอยบ่นเสมอเมื่อเห็นหนังสือเล่มไหนควรจะเขียนเลขไทยแล้วไม่เขียน เวลาคุณพ่ออ่านหนังสือ ก็คอยแก้ตัวสะกดการันต์ในหนังสือให้ถูกเสมอ อ่านเสร็จเมื่อใดก็เขียนวันที่ เดือน ปี เอาไว้ คุณพ่อมีความรอบคอบถี่ถ้วนในการอ่านหนังสือและในเรื่องเงินทอง ไม่

เช่นนั้นแล้วลูกก็คงไม่ชอบหนังสือ หรือมีความสุขสบายกับเงินทองที่คุณพ่อเก็บไว้ให้จนบัดนี้ ลูกคิดถึงคุณพ่อมากที่สุดเมื่อคุณพ่อจากไปเช่นนี้ เด็กร้านขายยาบอกกับลูกว่าตั้งแต่นี้ต่อไป เมื่อคุณหลวงเสียแล้วก็จะไม่มีใครมาเตือนเขาให้เอาเงินไปฝากออมสินอีกแล้ว ใครจะดีเท่าคุณพ่อที่หวังดีต่อครอบครัวและญาติมิตรเสมอ แต่เวลาคุณพ่อจะจากไปก็เจ็บป่วยอย่างรวดเร็ว ไม่มีโอกาสให้ลูกได้สนองบุญคุณให้สมใจ คุณพ่อปวดท้องในตอนกลางคืนวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พอรุ่งเช้าวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ก็แน่นในท้องอย่างมาก ไปโรงพยาบาลศิริราชได้ไม่นานคุณพ่อก็สิ้นใจ แม้กระนั้นคุณหมอต่าง ๆ ที่โรงพยาบาล เช่น คุณหมอประพันธ์ จิตต์จำนงค์ คุณหมอวัฒนา ผลากรกุล และคุณหมอเอาชัย กาญจนพิทักษ์ ต่างก็พยายามจะต่อชีวิตให้ ลูกอยากให้คุณพ่อได้ทราบว่าคุณหมอที่เป็นญาติมิตรและเป็นลูกศิษย์ของลูกได้ช่วยกันเต็มที่ แต่ก็สายเกินการณ์ ขอให้คุณพ่อได้ไปเกิดใหม่เป็นเจ้าคนนายคนสืบต่อไป สมกับที่คุณพ่อได้สร้างคุณงามความดีในชาตินี้ไว้ด้วยเทอญ.

หลักการปฏิบัติ

ข้าพเจ้าเคยศึกษาต่อท่านผู้รู้ และอาจารย์หลายท่าน และทั้งได้พบในตำราเก่าและใหม่ ให้หลักปฏิบัติเอาไว้ มีแนวเดียวกันดังนี้

๑. เมื่อ จะทำ กิจการใด เกี่ยว กับ เวทย์มนต์อาคมแล้ว เริ่มต้นให้ระลึกมั่นในคุณพระรัตนไตร คุณบิดามารดา คุณครูบาอาจารย์เป็นประธานขอความประสิทธิ์ขลัง

๒. จงตั้งใจให้เป็นสมาธิ และให้เกิดความเชื่อมั่นแน่วแน่ในวิชาอาคมนั้น ๆ จงตัดเสียซึ่งความลังเลใจใด ๆ

๓. ถ้าจะทำฝ่ายอิทธิฤทธิ์และคงกะพัน ต้องทำใจให้เข้มแข็ง ถ้าจะทำทางเมตตามหานิยม ก็ต้องทำใจให้อ่อนโยน ปล่อยอารมณ์ให้สงบเงือกเย็น

๔. ถ้าจะปลุกเสกใด ๆ หรือบัดเป่า จงพยายามเพ่งกระแสจิตให้แน่วแน่ลงสู่สิ่งนั้น ๆ เช่น เสกน้ำมนต์ เป็นต้น

ผู้ใดปฏิบัติได้ตามหลักนี้แม้จะได้เวทย์มนต์มาจากเด็กโยมวัด ก็สามารถทำให้เกิดความประสิทธิ์ขลังสมเจตนาแน่

อนันต์ คณานุรักษ์

ไหว้สรรพคุณ

นั่งพนมมือหน้าพระบูชา หรือบนที่นอน ภาวนาว่า พุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ ปัถวีชัยยะมุงคุณ ๆ ไหว้สรรพคุณเป็นมงคลว่า ๓ จบ แล้วว่า พุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ ปัถวีชัยยะมุง ๆ บทนี้ว่า ๓ จบ ขอให้สรรพคุณคุ้มครองกันสรรพภัย ๆ

พระอิติปิโสถอยหลัง

ติวาคะภะโท พุทธนังสานุสมะวะ เทถาสัตติระสามะธัมสะริปุโร ตะนุตอะทู วิกะโลโต คะสุโน ปันสัมนะระจะชา วิชโทพุทธสัมมาสัมหัง ระอะวาคะภะโส ปิติอิ ๆ

พระคาถานี้ มีคุณานุภาพมาก หลายเหลือ จักพรรณนาจึงขอแจ้งไว้ย่อ ๆ พอควรดังนี้ ภาวนาทุกค่ำคืนก่อนจะนอนเป็นประจำ จะเป็นที่เมตตาแก่เทพยดาและปวงชน อายุจะยืนยาว คุ้มกันภัยศัตรูจะทำร้ายไม่ได้เลย ปีศาจร้ายก็เกรงกลัวไม่อาจเข้าใกล้ เสดาะโซ่ตรวนขื่อคา ภาวนาเป่าลงร่ำไป

หลุดแล ฯ เสกน้ำมนต์รดศีรษะและดื่มกิน เสดาะลูกที่คลอดไม่ออกจะออกแล ฯ จงเสก ๑๐๘ คาบ ก้างปลาติดคอก็ใช้ได้เช่นกัน เสกหมากพลูหรือน้ำมนต์ ๑๐๘ คาบ ให้คนเจ็บกินรดศีรษะ แก้คุณกระทำทุกชนิด ทั้งบั่ดปอนด้วย เสกข้าวกินทุกมื้อเป็นประจำ คงกะพันแก่อาวุธ เอาลิ้นแทงอากาศ (ลิ้นดุนเพดาน) อึดใจภาวนา เมื่อผจญศัตรู เป็นมหาจังงัง ศัตรูกลัวอำนาจยิ่งนัก เสกแป้ง มันหอม ทาหรือใส่ผม เป็นเสน่ห์แก่หญิงชายทั่วไป ภาวนาลูบพาขึ้นเช้าและค่ำเป็นประจำทุกวัน เป็นคงกะพันและมีอิทธิฤทธิ์กล้าแข็ง ถ้าจะเดินทางไกลบ่ายหน้าทางทิศที่จะไป ยืนภาวนา ๓ คาบจึงจะยกเท้าออกเดิน จะเกิดสวัสดีสถาพร แคล้วคลาดจากภัยนานาประการ ฯ

พระอิติปิโสแปดด้าน

☐ อิระชาคะตะระสา ชื่อ กะทู้ ๗ แบก

ประจำทิศบูรพา

☐ ติหังจะโตโรถินัง ชื่อ ฝนแสนห่า

ประจำทิศอาคะเนย์

□ ปิสัมระโลปุสัทพุธ ชื่อ เกลื่อนสมุทร ประจำทิศทักษิณ

□ โสมะนาวิถาโท ชื่อ นารายณ์ขว้างจักร ประจำทิศหรดี

□ ภะลัมสัมวิสะเทภะ ชื่อ กวาดป่าหิมพานต์ ประจำทิศปัจฉิม

□ คะพุทธะบัญทู ธัมมะวาคะ ชื่อ นารายณ์เกลื่อนจักร ประจำทิศพายัพ

□ วาโทโนอะมะวา ชื่อ นารายณ์ถอดรูป ประจำทิศอุดร

□ อะวิสสุคนุสานุสติ ชื่อ นารายณ์แปลงรูป ประจำทิศอีสาน

สิทธิการิยะพระอิติปิโสแปดด้าน ฤทธิ์พ้นคณนา อาจจะกันได้สาระพัดตามปรารถนา พระอาจารย์ท่านกล่าวไว้ว่าฝอยท่วมลังช้าง มีอุปเทห์มากหลายเหลือที่พรรณนา ท่านกล่าวไว้ย่อ ๆ ให้ใช้อุปเทห์ดังต่อไปนี้

ถ้าจะไปทางไกลแห่งหนใด ให้ภาวนาพระคาถาประจำทิศที่จะไป จะคุ้มกันเภทภัยไม่แผ้วพาน ถูกพิษผีหลวง

หรือหลาวเหล็กก็ไม่มีภัย จะไปค้าขายก็เกิดผล นอกจากนี้ ให้ใช้เป็นบท ๆ ไปดังนี้

บทที่ ๑ กะทู้ ๗ แบก เสกข้าวกินทุกมื้อเป็นประจำทุกวัน คงกะพันแก่อาวุธ ภาวนาเข้าสู้กับช้างอาจง้างเอางาหัก กำลังหนักกว่าช้างสาร ให้นมัสการครูบรรยาย พระฤๅษีทั้งหลาย ๗ พระองค์ คุณครูทั้งสิ้นมา ท่านเร่อยู่ทิศบูรพา ภาวนาอย่ากลัวมัน จงหันหน้าสู่ทิศนั้น

บทที่ ๒ ฝนแสนห่า ให้ภาวนาเมื่อออกน้ำวันยังค่ำ อย่ากลัวอยาก จงเสกหมาก ๑๕ คำกินถนำไปเถิดหนา นึกปรารถนาให้ฝนตก พระคาถายกใส่ไส้เทียน แล้วจงเพียรภาวนาพระคาถาแสนเก้าพัน ระลึกถึงชั้นเทวดาและอินทร์พรหมสิ้นทั้งหลาย ฝนตกเนื่องอย่าร้อนใจ เป็นอะไรเสกน้ำพ่นถ้วน ๗ หนก็จะหาย เคารพครูประสิทธิ์ ท่านประจำทิศอาคเนย์

บทที่ ๓ เกลื่อนสมุทร ฤทธิ์สุดเสกพริกไทย ๗ เมล็ดเสก ๗ หน แล้วจงพ่นลงที่ฝีสัก ๓ ทีก็จะสูญ จะเสกปูนสูบฝีก็ได้ แม้ความไข้ก็ได้จะหาย เร่งตั้งใจภาวนา ลงกระดาษทำไส้เทียน แล้วจงเขียนพระคาถา ล้อมให้ครบตามกำลัง

เทวดาของผู้ไข้นั้น เทียนนั้นไซร้หนัก ๑ บาท จุดบูชาพระ นั่งภาวนา โรคโรคานั้นจะสูญสิ้น จงหันหน้าไปทางทิศทักษิณ แล้วบรรยาย

บทที่ ๔ พระนารายณ์ขว้างจักร ฤทธิ์ศักดิ์มากนักหนา ภาวนาให้มั่นเมื่อผจญศัตรู ระลึกอยู่ในใจ ศัตรูไซร้หย่อนฤทธา แขนและขาให้อ่อนเพลีย ใจละเหี่ยคิดย่อท้อ ไม่กล้าต่อสู้กับเรา ครูเฒ่าท่านกล่าวไว้ ท่านประจำทิศหรดี

บทที่ ๕ กวาดป่าหิมพานต์ เดชเชี่ยวชาญเลิศล้น แม้นเดินหนพบเสือช้าง ใจกระด้างแรตโคควาย โจรผู้ร้ายเป็นคู่ขับ จงอึดใจภาวนา เป็นมหาจังงัง มันหยุดยั้งไม่เข้าใกล้ ศัตรูร้ายนั้นแคล้วคลาด อย่าประมาทจงภาวนาทุกเวลาค่ำและเช้า จงบ่นเล่าพระคาถาเป็นมหามงคล จงหันหน้าไปทิศประจิม

บทที่ ๖ นารายณ์เกลื่อนจักร ฤทธิ์นักครูท่านบอก ลูกไม่ออกเสกน้ำมนต์ ๑๐๘ หนกินเข้าไป ประพรมบนศีรษะ ดุจสวะจากคลองน้อย จงคอยดูคล้อยโดยคล่อง ๆ สะเดาะของอื่นเสกวารี ถ้าไม่มีเสกน้ำลาย เบ่ากระจายหลุดด้วยฤทธิ์ ครูอยู่ทิศพายัพ

บทที่ ๗ นารายณ์ถอดรูป เลิศฤทธิ์สุดศักดิ์ดา ภาวนาสูบลมเข้าไป ยืนมั่นนับภาวนา จงเพ่งตาดูเงาไซร้ ถ้าเงาหายเป็นกำบัง คนสะพรั่งไม่เห็นเรา อาจารย์อยู่ทิศอุดร จงหันหน้าทางทิศนั้น

บทที่ ๘ นารายณ์แปลงรูป อย่าระคายเร่งภาวนา ศัตรูแปลกตัวเรา เสกเป่าสะเดาะ ๑๐๘ คาบ เป่ากระหน่ำมันลงไป ทนไม่ไหวหลุดหมดสิ้น อย่าถวิลเห็นประจักษ์ ถ้าหากรักทางเมตตา แป้ง มันหอมมาเสก ๑๐๘ ที่ เก็บเอาไว้เวลาใช้เสก ๗ หน ใส่ผมทาหน้าตน เป็นเสน่ห์แก่หญิงชาย เขารักใคร่ดังลูกหลาน ครูท่านอยู่ทิศอีสานเร่งบูชาภาวนาก่อนจะนอนสถาพรนักแล ฯ

พระคาถาบท อะวิสสุคนุสานุสติ ฯ นี้ จงนั่งภาวนาลูบพาขึ้นตั้งแต่ปลายเท้าถึงหน้าครั้งละ ๓ ที เช้าค่ำเป็นประจำทุกวัน ตาจะแดงดังครุฑเป็นมหาอำนาจยิ่งนัก ศัตรูย่อมกลัวเกรง ถ้าศัตรูล้อมไว้จะหนีออกทางทิศใด ให้เอาพระคาถาทิศนั้นภาวนา ถ้าพักแรมคืนในที่ระแวงภัย ให้เอาดินหรือหินมา ๘ ก้อน ภาวนาพระคาถาประจำทิศไหนก็ได้

ขว้างหินหรือก้อนดินไปทางทิศนั้น จนครบทั้งแปดทิศ ศัตรู เข้ามาไม่ถึงเรา นอกจากนี้หาวิธีใช้เอาตามปัญญาเถิด ฯ

พระคาถาพระเจ้าห้าพระองค์

□ โสทายะนะโมสุคโต ยะวะโร นะโมกุกกุสนโธ นะโมโคตะโม โลกะหิโต นะโมอะริยะเมตไตรย โยจะยะ บุคสุปาคะโต เวสันติลาโภ ภวันตุเม ฯ

พระคาถานี้เสกน้ำ ๓ หรือ ๕ คาบล้างหน้าทุก ๆ เช้า เกิดมหาอำนาจยิ่งนัก ภาวนาเวลาค่ำคืนก่อนจะนอนเป็นประจำ เป็นสวัสดีมงคลแก่ตัว และเป็นที่รักใคร่แก่เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย คุ้มกันภัยนานาประการ เสกน้ำ ๓ คาบ กินประจำเกิดมีสติปัญญา ถ้าให้ผู้หญิงมีท้องกินประจำ คลอดลูกง่าย ลูกนั้นจะมีสติปัญญาดี เสกขี้ผึ้งสีปาก ๓ คาบ เป็นเสน่ห์แก่คนทั่วไป เสกน้ำสะบ้าสะหัวเป็นมงคลและแก้อวมงคลต่าง ๆ เสกน้ำ ๙ คาบ รดต้นข้าวกล้า ต้นผลไม้ ปลูกงอกงามดี ปัดเป่าแก้พิษไข้ร้อนคลุ้มคลั่ง พิษสัตว์ต่อยและกัด ๑๐๘ คาบ เสกข้าวกินประจำทุกมื้อ ๆ ละเสก ๓ คาบ คงกะพัน ฯ

พระคาถาสัมพุทเธ

□ สัมพุทเธ เธวตา สัมพุทเธ เธวมนุษย์สา อุตมะมังวะรัง สัมพุทเธ เธวพรหมมา สัมพุทเธอินทราดุษิตายามา บีตาสังฆา เทวปุตโต อะวิสุรัง ปาอะอิทวีมุตตัง สัมพุทเธนะกาโร สัมพุทเธโมกาโร กัสสโปพุทโธทายะกาโรสะปูทิตัง สัมพุทเธทุติยัม ตะติยัง สุริยา นิสุมะยังอุนะระนาสัง อะนายัง อะเสสะโต ฯ

พระคาถาบทนี้มีคุณวิเศษนัก ใช้สรรพเสกของกินคงทนแก่อาวุธนานาประการ เสกข้าวกินทุกมื้อ ๆ ละ ๓ คำ ๆ ละ ๓ คาบ คงกะพันแก่อาวุธทั้งปวง เสกหมากพลูและขมิ้นบรเพ็ด ยอดขี้เหล็กกินก็ได้ ฯ

พระคาถาเสกน้ำมันงา

□ อัตถิอัตเถนะ สะราสะเรนะ มังสังมังเสนะ จำมังจำเมนะ ตะบีตัง คะบีตัง พุทธะ ธัมมะ สังฆานุภาเว ฯ

หาวันดี คืนดี ยามดี จัดดอกไม้ธูปเทียนบูชาพระและคุณครูบาอาจารย์ นั่งสมาธิบริกรรมพระคาถาเสกน้ำมันงา ๑๐๘ คาบ แล้วเก็บรักษาไว้ เมื่อจะกินน้ำมันงาให้เสก ๗ คาบ แล้วกินพอสมควร จะให้ผู้อื่นกินด้วยก็ได้ จะคงกะพันแก่อาวุธยิ่งนัก กินประจำวันละ ๑ ครั้ง กินถึง ๓ เดือน คงถึงกระดูก เมื่อกินอยู่ตัวแล้ว จะกินเดือนละ ๒–๓ ครั้งก็ได้ ศัตรูก็จับไม่อยู่ ฯ

พระคาถาชุบตัว

□ อะนะเต็กเต็ก ตับกูเป็นเหล็ก ไส้ปอดกูเป็นทองแดง กระดูกกูเป็นกำแพง เนื้อหนังกูแข็งคือศิลา นะคงข้างซ้าย โมคงข้างขวา พุทคงข้างหน้า ทาคงข้างหลัง อีคงเมื่อนอน อะคงเมื่อนั่ง เดชะพระพุทธังช่วยคุ้มรักษา นะอุดโมอัด ทาบิด นิมพิท อืออัดอืออุด ฯ

ภาวนาลูบพาขึ้นจากปลายเท้าถึงศีรษะ ๓ ที ทีละ ๑ คาบ ทำเช้าค่ำเป็นประจำทุกวัน คงกะพันแก่อาวุธทั้งปวงและกำลังมาก หากจะต่อสู้กับศัตรูก็ควรภาวนาพาขึ้นเพื่อปลุกความขลังอีก ๑ ทีก็ยิ่งดี ฯ

วิธีพาขึ้นดังนี้

จงนั่งชักปลายเท้าทั้งสองข้างเข้ามาหาตัว แล้วเอาฝ่าเท้าพนมกันไว้ เข่าสองข้างต้องกางแบะออก แล้วโน้มตัวไปข้างหน้า เพื่อเอาฝ่ามือทั้งสองแตะที่ข้างฝ่าเท้า แล้วภาวนาคาถามือนั้นสีลูบไปมา ๓ ที แล้วลูบขึ้นทางข้างแข้งทั้งสองข้าง (ห้ามถูกหน้าแข้ง) ลูบผ่านข้างขาทั้งสองถึงตะโพก แล้วชักขึ้นสะเอวขึ้นตามสีข้างทั้งสอง แล้วผ่านใต้รักแร้ขึ้นเหนือต้นนม มือทั้งสองจะประสานกันเหนือหน้าอก มือขวาอยู่บนมือข้างซ้าย แล้วลูบขึ้นตามข้อมือไปตามลำแขนถึงหัวบ่า แล้วลูบผ่านข้างคอใต้หูตามขากันไกรถึงหน้า ฝ่ามือสองข้างกลับเป็นแบบปกติลูบขึ้นถึงศีรษะ นี่เป็นวิธีพาขึ้นของท่านขุนจำเริญภักดี หากคาถาบทใดบอกว่าพาขึ้นเพียงไหนก็ให้ลูบขึ้นหยุดเพียงนั้น เช่น ถึงหน้าอก ถึงบ่า ถึงหน้า และถึงศีรษะเป็นต้น ต้องหัดให้ชำนาญคล่องแคล่วเสียก่อนจึงใช้คาถา การพาขึ้นนี้มีข้อห้ามอยู่ว่า ห้ามขึ้นถูกหน้าแข้งอาคมจะเสื่อม ขึ้นผ่านยอดอกตรงที่ลุ่ม (หัวใจ) จะเป็นบ้าอาคม ลูบสีไปมาข้างฝ่าเท้าเริ่มแรกนั้น เรียกว่าลับอาคมให้ขลังด้วยหินเนียน

(หินหยาบคือฝ่าเท้า) อาคมที่ใช้พาขึ้นในตำราเล่มนี้เป็นวิชาร้อนและแรง จึงควรระวังต้องปฏิบัติให้ตรงตามที่กล่าวไว้ว่าพาขึ้นถึงหน้าอก ก็จะต้องเป็นหน้าอก ถึงบ่าก็จะต้องเพียงบ่าหรือหน้า เป็นบท ๆ ไป หากลูบพาขึ้นเกินสูงขึ้นกว่าที่บอกกำกับไว้ ก็เกรงจะร้อนแรงเป็นบ้าอาคมไป จงพึงระวัง

คาถาทุกบทในตำราเล่มนี้ ที่แจ้งว่าให้ภาวนาลูบพาขึ้นนั้นก็ให้พาขึ้นตามวิธีนี้ได้ทุก ๆ บท ตามกำหนดที่หยุดไว้ให้แล้ว ฯ

คาถาพระยาคางคก

☐ อิติคกคก คกคกอิติ อิติคกคก นะมะพะทะ ดะฮึม ดะฮัม ดะฮัม ดะฮึม นะอะฮึม ฯ

ภาวนาทำเสียงหนัก ๆ ในลำคอ ลูบพาขึ้นจากปลายเท้าถึงศีรษะ ๓ ที ๆ ละ ๑ คาบ เวลาเช้าและค่ำเป็นประจำทุกวัน จะเสกข้าวกินมื้อละ ๓ คำ ๆ ละ ๑ คาบ ก็ยิ่งดีที่ใช้คู่กันไป คงทนแก่อาวุธทุกชนิดและมีกำลังมากในเมื่อกำลังต่อสู้กับศัตรู ถูกทุบทีก็ไม่แตกไม่เจ็บ เสกของใด ๆ กิน

ก็ได้ คาถาพาข้นทุกบทถ้ามีเวลาเตรียมตัวจะต่อสู้ให้พาขึ้นอีกก็จะเพิ่มความขลัง แล้วแต่ถือบทหนึ่งบทใด ฯ

พระคาถาช้างสารตกมัน

□ มะกุมอะ อะกุมมะ มะหึมขึมขึ้ม ติอะมะนะลุ่ย โมหลุด พุทไหล ออกจากร่างพระพุทธัง พระธัมมัง พระสังฆัง น้ำมันไหลออกจากร่าง พระธรรมสะระนังคัดฉามิ จักขุตั้ง มานิตัง อือะ ฯ

ให้บีบเอาน้ำมันที่ปลายจมูก ใส่ในฝ่ามือ ๆ ประกบกันแล้วภาวนาผัดมือไปมาเสกน้ำมัน แล้วภาวนาลูบพาขึ้นจากปลายเท้าถึงศีรษะ ๓ ที ๆ ละ ๑ คาบ ทำเช้าและค่ำเป็นประจำทุกวัน คงทนแก่อาวุธยิ่งนัก ตัวก็จะลื่นเพราะน้ำมันซึมออกมา ศัตรูจับไม่อยู่ ฯ

พระคาถามหาหะมึน

□ อึนะเต็กเต็ก ๆ ตับกูเป็นเหล็ก ไส้ปอดกูเป็นทองแดง น้ำเลือดกูเป็นน้ำกรด น้ำชำเมลือกกูเป็นเผือกมัน น้ำลายกูเป็นศีรษะ เนื้อหนังกูเป็นงั่ง นะอิติคกคก

คกคกอิติ อิติคกคก นะมะพะทะ ดะฮึม ดะฮัม โอม เพ็ชตึงเพ็ชตัง เพ็ชหน้าทั่ง หนังแห้งแข็งเหล็ก ฯ

ภาวนาลูบพาขึ้น ๓ ที ๆ ละ ๑ คาบ เช้าและค่ำเป็นประจำทุกวันลูบถึงศีรษะ คงกะพันแก่อาวุธยิ่งนักและเกิดกำลังมากในเมื่อกำลังต่อสู้ศัตรู เสกข้าวกินก็ได้มื้อละ ๓ คำ คำละ ๑ คาบ ฯ

พระโองการปลุกตัว

□ นะโมนะมัสการ เชิญท่านมาสู่ พระครูทั้งหลาย ท่านได้เอ็นดู เชิญท่านมาสู่ ตัวข้ามีการ ขอให้มีชัยชนะแก่มาร วันนี้เชิญท่านมาเอาใจลง หมากพลูธูปเทียน ข้าแต่งไหว้ครูถวายท่านทุกองค์ กระแจะน้ำมันครบครันบรรจง พระครูทุกองค์จงให้ประสิทธิ์ ฯ

บทนี้ภาวนาลูบพาขึ้นถึงบ่า ๓ ที ๆ ละ ๑ คาบ แล้วภาวนาลูบพาขึ้นบทนี้ต่อไป

□ ข้าขอปลุกยันต์มณฑลปลุกเครื่องทั้งนี้ ปลุกพระอักขระ อักษรให้ดี ในร่างกายีทุกสิ่งนานา ปลุกเนื้อปลุกหนังปลุกทั้งมังสังกระดูกรูปา ปลุกน้ำปลุกเลือดแล่นเลื่อน

ขึ้นมา ปลุกทั้งอักขระ อือะพระธรรม น่ก่น่กะ นะมะพะทะ มีอยู่ประจำ คงพันรูปาประเจียดประจำ ฤฤาฦฦา รักษาเช้าค่ำ ตะกรุดทิสมอน ทั้งคงกะพัน เพ็ชย่ท่ทั้ง ล่องหนกำบังทั้งนั้นขึ้นมา นะนำเดินหน้าอย่าได้ไปอื่นเชิญขึ้นมาทำนะโสโมโส พุทโธขึ้นมา นะทำธะทา ยสิท สิทธี ฯ

ปลุกคาถาอาคมที่เล่าเรียนถืออยู่ให้เกิดประสิทธิ์ขลัง ปลูกเครื่องรางใด ๆ ก็ได้ ใช้ภาวนาลูบพาขึ้นเป็นประจำทุกวันคงทนแก่อาวุธ ฯ

๘
พระคาถามหาเย็น

□ นะอะเย็น โมอะเย็น พุทธังอะเย็น ธัมมังอะเย็น สังฆังอะเย็น เย็น ๆ เหมือนน้ำในคณโฑทอง อึมิ อะมิ อุมิ ฯ

บริกรรมภาวนาลูบพาขึ้นจากปลายเท้าถึงศีรษะ ๓ ที ทีละ ๑ คาบ หรือจะเสกน้ำมนต์ดื่มกินพรมศีรษะล้างหน้าหรืออาบก็ดี แก้และระงับร้อนอาคมซึ่งอาจจะทำให้จิตฟุ้งเฟื่อนานาประการ หาความสุขใจมิได้จึงต้องมีคาถานี้ไว้

เป็นคู่กันกับคาถาพาขึ้นทุกบท หากผู้ใดเรียนวิชาพาขึ้นรู้สึกจิตใจไม่ปกติแล้วจงใช้คาถามหาเย็นนี้ระงับ จะเสกหมากพลูกินก็ได้ ทำให้ผู้อื่นก็ได้ ปัดเป่าคนไข้ร้อนเพ้อคลั่งก็ได้ ฯ

คาถาคงเมล็ดข้าว

☐ นะมะพะทะอึ นึมึพึทึอะ โสปั่ตตังสะระ ปั๋ตนังโสภควา ฯ

ให้เลือกเมล็ดข้าวเปลือก ที่กำลังจะกินข้าว นั้น สัก ๑ เมล็ด แล้วเอาข้าวสุกห่อปั้นเป็นก้อนเล็ก ๆ พอขนาดกลืนกินได้ กำลังปั้นก้อนข้าวอยู่นั้นจงอธิษฐานว่า เมล็ดข้าวนี้จะทิ่มจะตำจะหุงจะต้มก็ไม่แตกและไม่สุก ขอให้ได้แก่ตัวเราเถิด แล้วเสกก้อนข้าวนั้น ๓ คาบ จึงกลืนกินอย่าให้ก้อนข้าวนั้นแตก ทำกินประจำทุกมื้อ ทำให้ผู้อื่นกินก็ได้ คงกะพันแก่อาวุธยิ่งนัก ให้สุนัขขกินคู่กัดไม่เข้า ฯ

แต่งตัวเป็นมงคล

เมื่อจะนุ่งผ้าหรือกางเกง ให้ปฏิบัติดังนี้เพื่อเป็นศิริมงคล ฯ

นุ่งผ้าหรือกางเกง ให้ว่า เอารกหนาแม่มารองนั่ง ฯ

สวมเสื้อ ให้ว่า เอารกบางแม่มาหุ้มตัว ฯ

รัดเข็มขัดหรือผ้าคาดเอว ให้ว่า เอาสายสะดือพันรอบเอว กายะพันธะนัง ฯ

สวมหมวกหรือผ้าโพกศีรษะ ให้ว่า เอาน้ำทั้งแม่มาทูนหัว มาเป็นกรงจักรแก้ว ครอบตัวของลูกไว้แล้ว นิจจิ จิตติ จับปัตติสนธิ ทุกขัง อนิจจัง อนัตตา อิติปิโส ภควา อรหังสัมมาสัมพุทโธ ฯ

ให้ปฏิบัติเป็นประจำตลอดไป เป็นมงคลแก่ตัว ย่อมแคล้วคลาดจากภัยอันตรายทั้งมวล เป็นสง่าราศีและอำนาจเหนือศัตรู อาวุธนานาไม่ใกล้ตัวเราเลย ฯ

พระมหาประเจียด

☐ อิอิอะนาอะระหัง ฯ

นั่งบ่ายหน้าสู่ทิศบูรพาหรือทักษิณ วางอารมณ์ให้สงบ เอาแม่มือข้างขวาตั้งทับเข้าที่สะดือ (เรียกว่าหลัก) แล้วกลั้นใจภาวนาบิดหมุนแม่มือไปทางซ้ายเต็มอึดใจ ๑ ที หรือ

๑ รอบ แล้วตั้งแม่มือใหม่แต่ภาวนาบิดหมุนกลับมาทางขวา ๑ ที หรือ ๑ รอบ ทำวันละ ๒ เวลาเช้าค่ำเป็นประจำทุกวันเป็นมหาประเจียด อาวุธนานาไม่ต้องเลย ปืนยิงมาเป็นห่าฝนก็บ่มิต้องกายเราวิเศษนัก หากจะภาวนาบิดหมุนไปแต่ข้างเดียวก็จะประเสริฐยิ่งนัก แม้จะกุมชายพกไว้ก็แทงไม่ถูก แต่การปฏิบัติอย่างน้องคชาติจะหด สั้นไม่มีเหลือเลยบทนี้วิเศษยิ่ง ฯ

คาถาทำประเจียด

□ อีฝนตกกไม่ต้อง อะพ้าร้องกบ่มิถึง แม่จูบลูกก็บ่มิถูก เปียกก็บ่ห่อนเปียก แห้งก็บ่อห่อนแห้ง ฯ

เมื่ออาบน้ำแล้ว ให้ภาวนาพาขึ้นลูบจากข้างสะเอวถึงศีรษะเต็มอึดใจ ๑ ที ทำทุกครั้งที่อาบน้ำแล้วเป็นประจำทุกวัน ต่อจากนั้นก็ให้หลังมือข้างขวาเช็ดที่ใต้รักแร้ข้างซ้ายว่า "สะเล๊าะ" เอาหลังมือซ้ายเช็ดใต้รักแร้ข้างขวาว่า "สะแล๊ะ" ใช้คู่กันเมื่ออาบน้ำแล้วเป็นประจำ เป็นประเจียดแคล้วคลาดอาวุธนานาประการ ฯ

คาบทำประเจียด

นั่งวางอารมณ์ให้สงบ เอาแม่มือทั้งสองทับแตะเข้าที่ริมข้างปากทั้งสองข้างว่า "คาบ" แม่มือจับอยู่ที่เดิม เอานิ้วชี้ทับอุดเข้าที่รูหูว่า "พระธรรม" แล้วเลื่อนนิ้วชี้ไปทับไว้ที่ตาทั้งสองข้างว่า "ดวงแก้ว" ทำครั้งละ ๑ ที เป็นประจำเช้าค่ำทุกวัน เป็นมหาประเจียด แคล้วคลาดอาวุธนานาประการดีนัก ฯ

คาถามหาอุด

☐ อิติปิตุ อุทังทวารัง อุอะ ฯ

ภาวนาก่อนจะนอนทุกคืนเพิ่มความขลัง ภาวนาในใจเมื่อเข้าผจญภัย กันปืนยิงไม่ออก ฯ

คาถามหาอุด

☐ พุทธังอุด ธังมังอุด สังฆังอุด ฯ

เมื่อถ่ายท่าหนักได้ชำระแล้ว เอานิ้วมือปิดทับรูทวาร ภาวนา ๑ ที อึดใจ ถ่ายท่าเบาแล้วเอานิ้วมือทับที่รูองคชาติว่า "อำมะ อำอะ อึมอึ" ภาวนา ๑ ที อึดใจ ใช้คู่กันทั้งสองบทนี้เป็นประจำ กันปืนยิงไม่ออก ฯ

ตะบะพ้า

☐ สุคคะตุด สุคคะโต สุคคะตัดถานัง อะปี่ป ฯ

ภาวนาลูบพาขึ้นตั้งแต่ปลายเท้าถึงหน้าอก (อย่าให้พ้นหน้าอก) ๓ ที ทำเช้าค่ำเป็นประจำทุกวัน เข้าผจญตวาดศัตรูเห็นเป็นไฟ มันทนไม่ได้ล้มลงแล เคยตวาดช้างพลาย ๓ เชือกวิ่งขี้แตกเข้าป่ามาแล้วเป็นที่ประจักษ์ หากชาวไร่ชาวนาถือคาถานี้ข้าวจะแดงไม่งอกงามเลย ห้ามตลาคญาติมิตร เพราะจะเป็นโรคประสาททำให้เสียคน ฯ

ยอดศีล

☐ มิ ฯ นี้ยอดศีลมีอานุภาพในทางคุ้มกันให้ปลอดภัย ภาวนาเวลาจะนอนทุกคืน ศัตรูลอบทำร้ายยกมือไม่ขึ้น อาวุธจะตกจากมือ เดินทางในที่ระแวงภัยภาวนาในใจ ศัตรูจะปองร้ายไม่ได้เลย มันผู้คิดร้ายจะมีอันเป็นไปต่าง ๆ เป็นที่ประจักษ์มามากแล้ว หากเข้าที่คับขันตวาดก็เป็นตะบะยิ่งนัก ศัตรูและสัตว์ดุร้ายจะทนอยู่ไม่ได้ล้มลงแล ฯ

พระคาถาปราบศัตรู

☐ นะพุทโธ โมพุทธัง นะโมจังงัง สังฆังพุทโธ อีฯ

ถ้าพบศัตรูหรือสงสัยว่าจะเป็นศัตรู ให้ภาวนาเต็มอึดใจ แล้วหายใจไปสู่ศัตรูนั้น ๆ ศัตรูนั้นจะกลัวเกรงเราไม่กล้าทำร้าย ฯ

พระคาถามหาจังงัง

☐ อะอิอุธะ ฯ ภาวนาทุกคืนเพิ่มความขลัง ถ้าศัตรูจะทำร้าย อึดใจภาวนาตวาดไป ศัตรูตกใจหยุดอยู่กับที่เดินไปมาไม่ได้ ฯ

พระคาถาปลุกตัว

อีนะปลุก ๆ โมขึ้นๆยิ่งๆ พุทธังประสิทธิ์ ธัมมังประสิทธิ์ สังฆังประสิทธิ์ พุทธังปลุก ๆ ธัมมังปลุก ๆ สังฆังปลุก ๆ คาถาอาคมของข้าพเจ้าขึ้น ๆ ยิ่ง ๆ อีโมนะ ฯ ภาวนาลูบพาขึ้นจากปลายเท้าถึงศีรษะ ๓ หรือ ๗ ที ปลุกคาถาอาคมในตัวให้ประสิทธิ์ขลัง ปลุกของขลังก็ได้ ฯ

คาถาปลุกอีกบทว่า โอมปลุกมหาปลุก ปลุกรูปมะขันธ์โท ปลุกนามมะขันธ์โท เวทนาขันธ์โท ธาตุพุทโท อิทติริทธิ หายะพุทโท มะอะอุ อิทติริทธิ ฯ

วิธีใช้เหมือนบทต้น ฯ

พระคาถาพระเจ้าทรงมงกุฎ

☐ อิติปิโสวิเสเสอิ อิเสเส พุทธะนะเมอิ ตินะเม พุทธะเสตังอิ อิเสตัง พุทธปิติอิ ฯ บางตำราเรียกพระอิติโสเรือนเตีย

ภาวนาค่ำคืนก่อนจะนอน คุ้มกันอันตรายทั้งมวล และมีสง่าราษีเป็นที่เมตตาแก่ปวงชน ผู้ใดคิดร้ายมันแพ้ภัยตัวเอง ภาวนา ๘ คาบเป่าไปหาศัตรูเป็นมหาจังงัง เสกแป้งผัดหน้าเป็นเสน่ห์ ภาวนาเดินทางที่ระแวงภัยไม่พบศัตรู ภาวนาเข้าสนามรบแคล้วคลาดอาวุธ เสกผ้าโพกศีรษะศัตรูเห็นเราเตียจำไม่ได้ นั่งวางอารมณ์ให้สงบ ภาวนาเอามือวนเวียนบนศีรษะ ๓ จบ ระลึกว่าได้เอาพระมงกุฎพระพุทธเจ้าสวมศีรษะเราไว้แล้ว ทำเช้าค่ำเป็นประจำหรือมีที่ไประแวงภัย เป็นมงคลแก่ตัวและแคล้วคลาดตลอดสรรพอันตราย

ทั้งมวล เสกน้ำมนต์รดศีรษะและดื่มกินสะเดาะลูกในท้อง สะเดาะก้างปลาติดคอ นอกจากนี้ตามปรารถนาหาเล่ห์ใช้เอาเถิด อีกตำราหนึ่งว่า ดังนี้

□ อิติปิโสเสเสอิ อิเสเส พุทธนะเมอิ อิเมนะพุทธโสตังอิ อิโสตัง พุทธปิติอิ ตะโจพระพุทธเจ้า จงมาเป็นหนัง มังสังพระธัมเจ้าจงมาเป็นเนื้อ สังฆังอัตถิ พระสังฆเจ้าจงมาเป็นกระดูก ตรีเพ็ชชคง ๆ อิสะวาสุ สุสะวาอิพุทธปิติอิ ฯ

พระคาถา ๒ บทนี้เลือกได้บทหนึ่งบทใดใช้ได้เหมือนกัน ฯ

พระบารมีกางทัศ

□ อิติบารมีตาตึงชา อิติสะปัคอุมาคะตา อิติโพธิมนุษย์ปัตโต อิติปิโส เจ๊ตเตนะโม ฯ

ได้เมื่อพระพุทธเจ้าผจญกับพระยามาร มารพ่ายแพ้ถอยหนี หาเล่ห์ใช้ได้มากมาย เสกข้าวกินทุกมื้อเป็นประจำคงกะพันชาตรี ภาวนามั่นไว้สรรพศัตรูทำร้ายมิได้เลย แม้จะเข้าสนามรบก็ดีย่อมแคล้วคลาดภัยนานาประการ จะไปแห่งใดจงบ่ายหน้าสู่ทิศที่จะไป ยืนอึดใจภาวนา ๓ ที จึงไปเถิด

คุ้มกันภัยอันตรายได้ทุกประการ ศัตรูทำร้ายไม่ได้ เสกน้ำล้างหน้าทุกเช้าราชีดีเป็นที่เมตตาแก่ฝูงชน ภาวนาต่อสู้กับศัตรูแคล้วคลาดอาวุธทั้งปวง เข้าที่อับจนมั่นภาวนาไว้จะปลอดภัย นอกจากนี้หาเล่ห์เอาตามปัญญา ฯ

พระคาถาเรียกมนต์เข้าตัว

□ สะอะระนะ สะวะระอะ มาเรโส ฯ

กลั้นใจภาวนาเต็มอึกใจ สูบลมเข้าท้องทำ ๓ ที เรียกคาถาอาคมเข้าตัว เพราะเวทย์มนต์ใด ๆ ย่อมเข้าออกไม่ประจำที่ ฯ

คาถาผูกอักขระ

□ นะปิดอักขระ นะปิดสะทะ ฯ เมื่อทำวิชาอาคมแล้วให้เอามือปิดกระหม่อมภาวนาเต็มอึดใจ ๑ ที ปิดอาคมฯ

คาถาปิดอักขระ

□ พุทธังผูก ธัมมังผูก สังฆังผูก พุทธังรัตตนังธัมมังรัตตนัง สังฆังรัตตนัง กลั้นใจภาวนาเอานิ้วมือเวียนรอบสะดือเต็มอึดใจ ๑ ที ผูกอาคม ฯ

คาถาไชยประสิทธิ์

□ โอมไชย ๆ สรรพไชย สุทธิเมโมสุโข อิติสัมมา สัมพุทโธ นะเทสิตัง นะยาโร กุตสัมปัตติ สิทธีอุกาสะ อะระนะคะนังกาโรมิ ฯ

ภาวนาลูบพาขึ้น ตั้งแต่ ปลายเท้า ถึง กระหม่อม ๓ ที เช้าค่ำเป็นประจำ คงทนแก่อาวุธทั้งปวงนัก มีดอกไม้ธูปเทียนบูชาครู เสกน้ำมนต์ ๑๐๘ คาบ หรือทำตามกำลังวันใช้ดื่มและรดศีรษะหรืออาบและล้างหน้า ๓ วัน แก้อัปมงคลต่าง ๆ ที่อาจจะทำให้อาคมเสื่อม ทำให้ผู้อื่นก็ได้ ฯ

คาถาอุดอาคม

□ อะทัง ฯ เอามือขวาปิดกระหม่อมในเมื่อจะลอดเข้าใต้สิ่งที่จะเสื่อม เช่น ใต้ราวตากผ้า ใต้สะพาน ใต้ไม้ค้ำเรือน ใต้เครือฟักเขียวฟักทองเหล่านี้เป็นต้น คุ้มกันอาคมไม่ให้เสื่อม ฯ

พระคาถาพระเจ้าเล่นซ่อนหา

□ อิตินิค ๆ ได้เมื่อพระพุทธเจ้าเล่นซ่อนหากับพระอิศวร ๆ หาไม่พบ ถ้าเข้าที่อับจนหนีศัตรูไม่ทัน ก็ให้หาต้นไม้และเอามือกุมต้นไม้นั้นภาวนาเรื่อยไป ศัตรูไม่เห็นตัวเรา เป็นกำบัง ฯ

คาถากันตัว

□ อินะพุทธังกัน ธัมมังกัน สังฆังกัน เป็นกำแพงเพ็ชร และเกราะเพ็ชรทั้งเจ็ดชั้นมากันตัวกู เป็นสภามหาเสภา พระครูให้กูกันเสร็จทั้งจะกละและทะมบ สรรพการทั้งปวงมาทำแก่กูก็บ่มิต้อง ครั้นคนมาลองแก่กูก็บ่มิเข้า พุทธังสะสะ ธัมมังสะสะ สังฆังสะสะ ฯ

นั่งเอามือขวาปิดกระหม่อมเอามือซ้ายปิดสะดือภาวนา ๓ ที อึดใจแก้กันตัว กันได้ทุกสิ่งสารพัด ฯ

วิธีปฏิบัติต่อพี่เลี้ยงทั้งสี่

□ โลนพิทักษ์ พี่ยักษ์กุมาร มารพิชัย ภัยยะสังหาญ ฯ นี่เป็นชื่อของพี่เลี้ยงทั้ง ๔ คนที่รักษาร่างเรา แต่ถือว่าไม่

เรียกท่านก็ไม่ขาน ไม่วานท่านก็ไม่ทำ ถึงมืออยู่ก็เฉย ๆ จึงให้ถือปฏิบัติดังนี้

เมื่อเราจะกินข้าวหรือกินอาหารคาวหวาน หรือผลไม้เครื่องดื่มใด ๆ และทุก ๆ มื้อทุก ๆ ครั้งที่เราดื่มหรือกิน ให้ระลึกถึงชื่อพี่เลี้ยงทั้งสี่คน มาร่วมกินด้วย จงทุก ๆ ครั้งจะเว้นเสียมิได้ เมื่อระลึกถึงชื่อชวนมากินแล้ว เรายกอาหารใด ๆ คำแรกจะกินจะต้องระลึกว่า โลนพิทักษ์ คำที่ ๒ พี่ยักษ์กุมาร คำที่ ๓ มารพิชัย คำที่ ๔ ว่าภัยยะสังหาญ เมื่อกินครบสี่คำแรกแล้วต่อไปก็กินตามปกติ ถ้ามียาพิษในของกินอาจจะกินไม่ได้ ค่ำคืนเวลาจะนอนก็ชวนพี่ทั้ง ๔ นอนด้วยและให้ช่วยพิทักษ์รักษากันภัย จะออกจากบ้านไปทางไกลขึ้นรถ ลงเรือ ก็ชวนพี่ ไปให้ ช่วย คุ้มครอง ป้องกัน รักษาภัยให้ออกณรงค์สงคราม ก็ให้ ชวนพี่ ไปเป็น เพื่อน ช่วย คุ้มครองให้ความปลอดภัย เข้าที่คับขันก็ให้ระลึกถึงพี่ช่วยป้องกันรักษาให้ปลอดภัยและแคล้วคลาดจากอาวุธนานาประการ จะทำอะไรจงระลึกถึงพี่ช่วยเหลือเถิด พี่ทั้ง ๔ คนนี้เป็นยักษ์ แต่เคยแสดงให้ผู้อื่นเห็นเป็นคนธรรมดามาแล้ว หากพระสงฆ์ถือประจำจะเป็นศักดิ์สิทธิ์ แต่อาจารย์บอกว่าจะเป็นบาป

ข้าพเจ้าถือว่านี่คือหัวใจของตำราเล่มนี้ ผู้ใดถือประจำจะแคล้วคลาดสรรพภัยทั้งปวง ฯ

พระคาถากำแพงแก้ว ๗ ประการ

□ พุทธัง ธัมมัง สังฆัง สัตตะระตะนะปะการัง อัมมะหากัง สะระนังคัจฉามิ สุสุ ละละ โสโส นะโมพุททายะ พุทโธพระบัง ธัมโมพระบัง สังโฆพระบัง ฯ

ภาวนาก่อนจะนอนทุกคืนเป็นประจำ คุ้มกันภัยอันตรายอาวุธนานาไม่เข้าใกล้กายเลย มีที่ไประแวงภัยหรือจะไปผจญด้วยศัตรู ให้ลูบพาขึ้นจากปลายเท้าถึงกระหม่อม ๓ ที หรือจะพาขึ้นเป็นประจำทุกวันทุกเวลาเช้าค่ำ ย่อมแคล้วคลาดจากสรรพอาวุธทุกประการ คุ้มกันได้ถึงคุณผีใช้คุณเทะมบทั้งปวงได้แล ฯ

□ นะอัม ฯ อึดใจภาวนาแล้วหายใจไป ศัตรูไม่กล้าสู้กับเรา ฯ

□ อึอำ ฯ อึดใจภาวนาเมื่อเขาโกรธ ผู้นั้นยกมือทำร้ายเราไม่ขึ้น ฯ

□ อะอา ฯ อึดใจภาวนาเมื่อออกประตูบ้านศัตรู ๆ นั้นลุกไม่ขึ้น ฯ

พระคาถาชินะบัญชร

□ ชยาสนากตา พุทธา เชตวา มารัง สวาหนัง จตุสัจจาสภัง รสังเยปีวิสุ นราสภา ตัณหังกราทโน พุทธา อัฏฐวีสติ นายะตา สัพเพ ปติฏฐิตา มัยหัง มัทลเก เต มุนิส สราสีเส ปติฏฐิโต มัยหัง พุทโธ ธัมโม ทวิโรจเน สังโฆ ปติฏฐิโต มัยหัง อุเร สัพพคุณากโรหทเย อนุรุทโธ จ สาริปุตโต จ ทักขิเณโกณฑัณโญ ปีฏฐิภาคัสสมิง โมคคัลลาโน จ วา มเก ทักขิเณ สวเณ มัยหัง อาสุง อานันทราหุโล กัสสโป จ มหานาโม อุภาสุ จ วามโสตเก เกเสนเต ปีฏฐิภาคัสสมิง สุริโย ว ปภังกโร นิศีลโน ศิริสัมปันโน โสภีโต มุนิปุงคโว กุมารกัสสโป เถโร มเหษีจิตวาทโก โส มัยหัง วทเน นิจจัง ปติฏฐาสิ คุณากโร อังคุลิมาโล จ อุปาลินันทสีวลี เถราปัญ จ อิเม ชาตานลาเต ติลกา มม เสสาสีติ มหาเถราชิตา จ ชินสาวกา เอเตสีติ มหาเถรา ชิตวันโต ชิโน

รสา ชลันตา ศีลเตเชน อังคมังเคสุ สิณฐิตารตนัง ปรุโต อาสิ ทักขิเณ เมตตาสุตตกัง ธชัคคัง ปัจฉโต อาสิวเม อังคุลิมาลกัง ขันธโม รปริตตัญ จ อาฏานาฏายะ สุตตะกัง อากาเส ฉทนังอาสิ อเสสา ปาการสัณฐิตา วาตะ ปิตตาทิ สัญชาตา ทาหิ รัชฌัตตุปัทวา อเสสา วินยังยันตุ อนัน ตชินเตชสาวสโต เม สกิจเจน สหา สัมพุทธปัญชเร ชิณ ปัญชรมัชฌัมหิ วิหรันตัง มหีตเล สทาปาเลนตุ มังสัพเพเต มหาปุริสา สภาอิจเจวมันโต สุคุตโต สุรักโข ชินานุภเวน ชิตุปัทโว ธัมมานุภาเวน ชิตาโร สังโฆ สังฆา นุภาเวน ชิตันจราโย จรามิ สัทธัมมานุภาวปาลิโตติ ชินปัญชรปริต ตัง ฯ

พระคาถามหาวิเศษบทนี้ เป็นของสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังษี) วัดระฆัง ธนบุรี พระราชาคณะในรัชกาล พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว สม-เด็จ ฯ องค์นี้ทรงมีอภินิหารย์มากมาย ท่านเป็นผู้สร้างพระผง (พระพิมพ์พระสมเด็จ) แจกแก่ประชาชนในสมัยนั้นให้เป็นทาน ปรากฏว่าผู้ได้รับพระสมเด็จท่านไว้บูชามีคุณอภินิหารย์มากมาย ความเรื่องนี้ทรงทราบถึงสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จึง

ทรงรับสั่งถามว่า พระผงนั้นทำอย่างไรจึงได้ปรากฏอภินิหารย์มากถึงเพียงนี้ สมเด็จพุฒาจารย์จึงถวายพระพรให้ทรงทราบพร้อมกับถวายพระคาถาชินะบัญชรว่า ได้กระทำขึ้นสำเร็จด้วยพระคาถามหาวิเศษบทนี้

พระคาถาบทนี้มีคุณานุภาพมากมาย ผู้ใดภาวนาไว้ก่อนจะนอนทุกคืนเสมอไป จะเจริญยิ่งด้วยลาภยศ เจริญชนม์มายุยืนยาว ปราศจากภัยอันตรายที่จะมาเบียดเบียนเสกน้ำมนต์กินรดศีรษะ แก้สรรพโรคภัยไข้เจ็บ แก้คุณทะมบทุกจำพวกได้สิ้น ทำน้ำมนต์สะเดาะพระเคราะห์ แก้อวมงคลต่าง ๆ น้ำมนต์รดและอาบคนวิกลจริตก็ดี ปลุกพระเครื่องรางและของขลังจะประสิทธิ์ขลังยิ่ง ๆ ขึ้น เสกน้ำไว้ล้างหน้าทุก ๆ เช้าเป็นมงคลมีสง่าราษีแคล้วคลาดจากสรรพภัยนานา ปรารถนาสิ่งใดมั่นใจภาวนาจะเกิดผลสำเร็จความปรารถนา ข้าพเจ้าพิมพ์ครั้งที่ ๑ ได้มีผู้เลื่อมใสใช้เสกน้ำมนต์กินเป็นประจำ ปรากฏว่าโรคเบาหวานที่เขาเป็นอยู่และเคยรักษามามากแล้วก็ไม่หาย แต่เมื่อใช้น้ำมนต์นี้ ๒ เดือนกว่าโรคนั้นหายเป็นปกติ และเคยทำน้ำมนต์ให้คนที่เป็นโรคประสาทกินเพียง ๑ ขวดก็หายเป็นปกติ เป็นที่

ประจักษ์แก่ข้าพเจ้ามาแล้ว พระคาถาบทนี้ได้รับความกรุณาจากท่านเจ้าคุณพระธรรมกิตติ วัดระฆัง พิมพ์แจกและส่งไปให้ข้าพเจ้า ฯ

นมัสการคุณ

□ นะโมนะมัสการ ข้าไหว้คุณพระพุทธัง พระธัมมัง สังฆังนา ตกแต่งร่างกายาครบด้วยดวงแก้วสามประการ ข้าไหว้อีกคุณมัคคุณผลคุณศีลทาน คุณทั้ง ๑๐ ประการอีกดินน้ำและลมไฟ ข้าไหว้คุณพระพุทธเจ้าท่านเหล่านั้นได้เป็นใหญ่ แผ่นดินแผ่นฟ้าในท่านส่งให้ได้มา ปัถวีและอาโปวาโยธาตุอยู่รักษา อาทิตย์พระจันทรา อังคารพุธพระหัสไชร์ ศุกร์เสาร์ราหูเกตุ อักขระเมธเอคราชี ข้าไหว้คุณพระอักขระอักษรมาสามคาบมี พระอภิธรรมทั้งเจ็ดคัมภีร์ อักขรสี่อยู่รักษา อักษรทั้ง ๑๖ ข้ายอยกไหว้วันทา เบญจขันธ์นั้นทั้งห้าซ้ายและขวาคุ้มกัน ปากประตูทั้งเก้าแห่งแต่งกำแพงทั้งเก้าชั้น ป้อมหอค่ายคูกันทุก ๆ ชั้นท่านรักษา ข้าไหว้คุณพระสูตรพระวินัยพระธรรมา เชิญท่านเข้ามารักษา ขออย่าให้มีมารมาเบียดเบียน ข้าไหว้คุณพระพุทธเจ้า เชิญ

ท่านเล่ารักษาเกล้าเหนือเศียร ซ้ายและขวากันมารเบียน อีกหน้าหลังทั้งตีนมือ คุณท่านมารักษาร่างกายาทั้งนั้นหรือ หูตาและตีนมือประตูน้อยประตูใหญ่ ข้าไหว้คุณพระอักขระ เมื่อเข้ามาตั้งอยู่ในท้องพระบิดรไซร้ ครบเจ็ดวันผันผ่อนมา อยู่ในครรภ์พระมารดา คุณอักษรคุณอักขระ คุณนะมะพะทะ มะอะอุ อยู่ในครรภ์ครบถ้วนสิบเดือนกว่า พระมารดาให้ปั่นป่วน เมื่อข้าออกจากครรภ์ตัวข้าไหว้ข้าวันทา ไหว้คุณอัสวาสปั่สวาสเข้ามารักษา นิสวาสแนะนำมา เมื่อกายาจากนาภีร์ ตกใจขวัญหายบินลืมฟ้าดินรูปร่างดี ต้มแยยกล้างสีตัวข้านี้รู้สึกมา ข้าไหว้คุณพระอักขระพระสัสดีเข้ามารักษา แนะนำนึกคุณมาคุ้มใหญ่แล้วได้เล่าเรียน ข้าไหว้คุณพระอาจารย์เจ้าสอนให้เล่าสอนให้เรียน แนะนำทำความเพียร สอนให้เรียนพระธรรมมา ไชยไชยประสิทธิ์คุณทั้งนี้มาป้องกันเป็นกำแพงเพ็ชรทั้งเจ็ดชั้น พุทธังกันตั้งอุบาทว์เสนียดและจัญไร ธัมมังมีมงคลใน กันทั้งเสนียดและจัญไรกำจัดไปได้ร้อยโยชน์ ไชยไชยประสิทธิ์สวัสดีมงคลโสต สังฆังคุ้มกันโทษโภยภัยอันตรายอย่ามามี ไชยไชยประสิทธิ์คุณบารมีมา

กันฝูงมาร กันสิ้นทุกสถาน คุณศีลทานคุ้มรักษา คุณครู ทั้งห้าแห่งเป็นกำแพงแข็งตรึงตรา คุณท่านมารักษา คุณบิดามาคุ้มอยู่ คุณท่านพระมารดามารักษาช่วยค้ำชู เป็นกำแพงแห่งคุณครู ปกเกล้าอยู่คุ้มรักษาศัตรูก็ขามเข็ด เป็นเกราะเพ็ชรกันตรึงตรา บรรดาเครื่องเหล่าสาตราเห็นตัวกูหลบหนีไกล พันละเครื่องหอกแหลนหลาวของง้าวปืนน้อยใหญ่ กฤชสั้นฤๅชดีในไหลเป็นน้ำตามคมมีด ไชยไชยเพ็ชชองกัน กันทั้งขวากหนามก็อยู่ไม่ติด หลบหลีกทั่วอักขนิษด้วยเดชะคุณรักษา ไชย ไชย เพ็ชชองกัน กันทั้งผีศาจราชมายา ขอเชิญท่านเข้ามารักษา แห่งตัวข้าประสิทธไชย ฯ

๖

นมัสการคุณบทนี้ ภาวนาไว้ทุกเช้าค่ำคืนก่อนจะนอนเป็นประจำ เกิดศิริมงคลและอำนาจมาก เป็นที่ยำเกรงแก่ศัตรูและปวงชน ภูตผีปีศาจร้ายก็ไม่กล้าอยู่ใกล้ แคล้วคลาดจากอาวุธนานาประการ และคุ้มกันภัยอันตรายทั้งปวงได้ดียิ่ง ฯ

พระคาถาต่อกระดูก

☐ มังสังมังเส โลตังโลเต พุทธาจัตตาโร เอโก ปัตโต ข้อหักกูจะต่อ กระดูกหักกูให้ติด นะมิดชิดติดติอิ ฯ

เสกน้ำมันงาตามกำลังวัน ทาแผลที่กระดูกแตกหรือหักพร้อมด้วยปัดเป่าแล้วเข้าเฝือกไว้ และปัดเป่าทุกวันกว่าจะหายสนิท ฯ

คาถาบูชาพระเคราะห์

☐ พุทโธโมเมเพวานัง สรรพเคราะห์ชะเตสูนยัง จันทรทังสะสิระวิเสาร์โร ครูราหู เกตุ จะมหาลาภัง สรรพ-เคราะห์ทุกขังภะวันตุเม ฯ

ภาวนาเวลาจะนอนทุกค่ำคืน ให้พระเคราะห์ที่ร้ายให้กลับเป็นดี เสกน้ำประพรมรดศีรษะให้ผู้อื่นก็ได้เสดาะพระเคราะห์ ฯ

พระคาถาขัดเบญจขันธ์

☐ อิตินะขัดขันธ์แก้ว ขัดขันธ์ไว้แล้ว แผ้วไสยะไสยัง นะอิติ

□ อิติโมขัดขันต์แก้ว ขัดขันธ์ไว้แล้ว แผ้วไสยะไสยัง โมอิติ

□ อิติพุทขัดขันธ์แก้ว ขัดขันธ์ไว้แล้ว แผ้วไสยะไสยัง พุทธอิติ

□ อิติทาขัดขันธ์แก้ว ขัดขันธ์ไว้แล้ว แผ้วไสยะไสยัง ทาอิติ

□ อิติยะขัดขันธ์แก้ว ขันขันธ์ไว้แล้ว แผ้วไสยะไสยัง ยะอิติ

เสกน้ำล้างหน้าทุก ๆ เช้าเป็นประจำ มีสง่าราษีสุกใสรุ่งเรือง เป็นที่เมตตาแก่ปวงชนชายหญิง หน้าตาราษีไม่แก่เร็วไปตามวัย ถ้ารู้สึกขุ่นมัวจิตใจเนื่องจากขลังอาคมหรือไม่สบายใด ๆ ให้เสกน้ำล้างหน้ารดศีรษะและดื่มกินเสกหมากพลูกินก็ได้ ฯ

□ ไชยยะพุทธัง ไชยยะธัมมัง ไชยยะสังฆัง ฯ เสกน้ำล้างหน้าทุกเช้าเจริญตัวและเจริญอาคม ฯ

คาถาคุ้มตื่น

□ อึกุมมะ มะถืออะ อะถือมะ ฯ

ภาวนาลูบพาขึ้นจากปลายเท้าถึงศีรษะ จะทำให้ผู้อื่นก็ได้ เสกพริกไทย ๗ เมล็ดให้กินก็ได้ คุ้มกันจิตใจมิให้ตื่นตกใจ ฯ

ตำรายามหาวิเศษ

□ ต้นเหงือกปลาหมอ หรือบางคนเรียกว่า ต้นหนามหมอ เอา ๒ ส่วนตากแห้ง พริกไทย ๑ ส่วน รวมเข้ากันบดเป็นผงละเอียดละลายน้ำผึ้งรวงดี ทำเป็นลูกกลอนกินวันละ ๓ เมล็ดเท่าเมล็ดพุดทรา กินเป็นประจำทุกวันเป็นยาอายุวัฒนะมีคุณดังนี้ ฯ กินยา ๑ เดือน เกิดมีสติปัญญาดี กินยา ๒ เดือน ราศีงามเป็นที่พอใจมนุษย์ กินยา ๓ เดือน ริดสีดวง ๑๒ จำพวกหาย กินยา ๔ เดือน กองลม ๑๒ จำพวกและความดันโลหิตไม่มีขึ้นเลย ผู้ที่เป็นอยู่แล้วก็แก้ได้ กินยา ๕ เดือน โรคโรคาในกายไม่มีเลย กินยา ๖ เดือน เดินทางวันละโยชน์ก็ไม่เหนื่อย กินยา ๗ เดือน เลือดลมในร่างกายบริบูรณ์ดี กินยา ๘ เดือน ทำลาย

กองเสมหะเสียงไพเราะดี กินยา ๙ เดือน คงกะพันแก่อาวุธทุกประการ ฯ

ต้นตำรายานี้ได้จากผู้พบลายแทงจังหวัดพิษณุโลกนำถวายกรมพระยาดำรงราชานุภาพ ฯ ให้ข้าพเจ้าคัดเขียนมาตามคำอุทิศของพระฤาษี เจ้าของยาที่ให้ไว้เป็นทานแก่ปวงชน ข้าพเจ้าได้ทดลองทำกินอยู่ ๒ เดือนปรากฏว่าดีจริง ต่อมาได้เผยแพร่ให้เพื่อนลองใช้ดู ปรากฏว่ามีสรรพคุณเป็นที่พอใจเขามาก

เมื่อปรากฏเช่นนี้ ข้าพเจ้าได้เขียนลงตำรานี้ เพื่อประโยชน์ ของ ผู้เจ็บป่วย ที่สนใจ และตรงตามเจตนา ของเจ้าของยา ฯ

อนันต์ คณานุรักษ์

๒๙ ถนนอาเนาะรู อำเภอเมือง

จังหวัดปัตตานี

คติธรรม

ของท่านเจ้าคุณญาณโมลี

วัดตานีนรสโมสร

ไสยศาสตร์ แปลว่า ความรู้เรื่องการนอนของใจ ได้แก่การทำใจให้สงบ จากอารมณ์ที่ปรารถนาบ้าง และไม่ปรารถนาบ้าง จนใจวางอารมณ์นิ่งอยู่กลาง ๆ หรือที่เรียกว่าวางเฉย ใจเช่นนี้แหละเรียกว่าใจนอน

เมื่อนำไปใช้เข้ากับอารมณ์ใด ย่อมเป็นใจที่ทรงไว้ซึ่งอำนาจอย่างน่าอัศจรรย์ สามารถจะบันดาลเหตุการณ์และสรรพสิ่งต่าง ๆ ให้เป็นไปตามความปรารถนา ผู้ที่ศึกษาความรู้การนอนของใจนี้ ย่อมทำอะไรได้แปลกประหลาดเป็นพิเศษ เช่นการอยู่ยงคงกะพันชาตรี ไปมาไหน ๆ ได้รวดเร็ว ฯลฯ เป็นผู้มีเมตตามหานิยมเป็นต้น ความรู้ประเภทนี้จึงเป็นที่นิยมของท่านบุรพชนชาวไทยมาแต่โบราณกาลจนตราบเท่าทุกวันนี้ แต่มีหลักธรรมดาอยู่ว่า สิ่งใดมีคุณอนันต์ สิ่งนั้นก็มีโทษมหันต์ ไสยศาสตร์ก็เหมือนกัน

ถ้าผู้เรียนรู้แล้วนำไปใช้ในทางที่ผิด เช่นเป็นผู้ร้ายปล้นสดมภ์ หรือเอาไปใช้เป็นอาถรรพ์ฝังรูป ทำให้ผู้อื่นทุกข์ยากลำบาก ก็มีผลร้ายสะท้อน ผู้นั้นหาความเจริญมิได้ กลายเป็นคนคุ้มดีคุ้มร้ายดูน่าสลดใจ แต่ถ้านำไปใช้ในทางที่ดี เช่นต่อสู้เพื่อประเทศชาติ หรือช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก ก็มีผลดีสะท้อนให้ผู้นั้นมีความเจริญด้วยลาภยศสรรเสริญสุข อันเป็นความประสงค์ของผู้สร้างตำหรับไสยศาสตร์ที่แท้จริง นายอนันต์ คณานุรักษ์ ได้นำตำราไสยศาสตร์ ซึ่งได้นำสืบ ๆ กันมาจากต้นตระกูล เพื่อเป็นของขวัญแก่ทหารของชาติและแจกจ่ายแก่ญาติมิตร ในวันขึ้นปีใหม่ พ.ศ. ๒๔๙๘ เมื่อได้อ่านดูแล้วเห็นว่าเป็นกุศลเจตนา ที่ปรารถนาดีต่อประเทศชาติ จึงได้ยอมเสียสละวิชาความรู้อันเป็นของประจำตระกูลให้แก่เพื่อนร่วมชาติ ในยามประเทศชาติอยู่ในภาวะคับขัน แต่เพื่อป้องกันผลร้าย มุ่งหมายให้เกิดผลดีแก่ผู้เล่าเรียนวิชาไสยศาสตร์เล่มนี้ ขอให้ผู้เรียน ถือหลัก เป็นคติธรรมว่า

๑. จะไม่นำวิชานี้ไปใช้ในทางที่ผิดธรรม

๒. จะใช้เพื่อป้องกันตน ญาติมิตร และประเทศชาติ

๓. หากจำเป็น ก็เมื่อตนเป็นฝ่ายถูก มีความบริสุทธิ์ใจ

หากท่านผู้ใจปฏิบัติได้ตามคติธรรมนี้ วิชาไสยศาสตร์ที่ท่านเรียนก็จะดลบันดาลให้ เกิดความ ศักดิ์ สิทธิ์ขลัง ผลสะท้อนทำให้ท่านเป็นผู้เจริญด้วยจตุรพิธพร คือ อายุ วรรณะ สุขะ พละ ตลอดกาลทุกท่าน ฯ

พระญาณโมลี

วัดตานีนรสโมสร

๒๕ ธันวาคม ๒๔๙๘

พิมพ์ที่ วันชาติการพิมพ์ 50 ถนนประชาธิปไตย เชิงสะพานเฉลิมวันชาติ พระนคร
น.ส. สุภาพร ศรีวาณิชย์โรจน์ ผู้พิมพ์และผู้โฆษณา .2512